

Steen: Jeg vil tillade mig at rette en henstilling til den højtærede finansminister i forbindelse med lovforslaget om afgift af rejsevaluta.

Noget af det, der har glædet mig oprigtigst efter krigstidens år, er de fremskridt, som der trods alle skuffelser, vi har måttet notere, har været i det nordiske samarbejde. En betingelse for, at dette kan fortsætte, er, at Nordens folk bedre, end det hidtil har været muligt, lærer hinanden at kende, og en betingelse herfor er igen, at vi har lejlighed til at komme sammen. Her er der sket en lykkelig udvikling. Når politiske organisationer i et af de nordiske lande samles til deres årsmøder, indbyder de repræsentanter for beslægtede partier i de andre nordiske lande. Det samme er efterhånden tilfældet med de kulturelle og erhvervsmæssige organisationer. Og vi ikke alene får sådanne indbydelser, men vi kommer til hinanden, og vi kommer, fordi vi ligesom føler, at vi behøver hinanden.

Jeg gør disse bemærkninger for at understrege, at jeg betragter en stor del af de rejser, der foregår indenfor Skandinavien, på en helt anden måde, end jeg betragter turistrejser i almindelighed, og den henstilling, jeg derfor har at gøre til den højtærede finansminister, er denne, om det ikke er muligt at holde rejser indenfor det skandinaviske område udenfor lovforslagets almindelige regler. Dette spørgsmål ligger mig alvorligt på sinde, og hvis der ikke er virkelig uoverstigelige vanskeligheder derfor, så opfordrer jeg indtrængende ministeren til at foretage en ændring af lovforslaget endnu i sidste øjeblik — så undgår vi i hvert fald at gøre det nordiske samarbejde til skatteobjekt.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til det ærede medlem hr. Tholstrup, der jo ikke iøvrigt er deltager i det, der foregår her i aften.

Til det ærede medlem hr. Rager vil jeg derimod gøre nogle bemærkninger. Det ærede medlem var meget utilfreds med, at der i lovforslaget om omsætningsafgift af forskellige varer m. v. findes en § 38, hvorefter finansministeren bemyndiges til, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, at fritage for afgift i henhold til nærværende lov. Jeg indrømmer, at en så generel bemyndigelsesparagraf i al almindelighed ikke er ønskelig. Man må imidlertid erindre, at det her drejer sig om et nyt afgiftsområde, og et område, med hensyn til hvis administration man naturligvis i nogen grad må

stå frit i særlige tilfælde, idet det ikke er muligt ved lovens vedtagelse at forudse alle eventualiteter.

Det ærede medlem fremsatte nogle betragtninger om sin tillid til finansministre, dels i almindelighed, dels specielt i øjeblikket, og selvom jeg forstod, at tilliden var meget lille i øjeblikket, er der måske håb om, at den generelle tillid er større. Jeg må imidlertid gøre opmærksom på, at selvom embedsmændene naturligvis må gøre det meste af arbejdet, så foregår dette dog under ministerens ansvar, og ministeren er lige så vel som finansudvalget ansvarlig overfor den høje rigsdag for, hvad han foretager sig. Jeg synes derfor, at det, der blev sagt om det demokratiske princip i denne forbindelse, var noget overdimensioneret.

Det samme synes jeg gælder flere af de andre bemærkninger, det ærede medlem hr. Rager fremsatte. Han talte om, at når en sag i henhold til § 34, stk. 2, i samme lovforslag var taget tilbage, så burde den pågældende importør eller handlende have lov at forlange sagen fuldført, sådan at han kunne blive frikendt. Det forekommer mig selvfølgelig, at når sagen er taget tilbage af den myndighed, der har ret til at rejse tiltale, er det ensbetydende med frikendelse.

Når det ærede medlem hr. Rager dernæst var utilfreds med, at der i det nævn, som skal nedsættes i henhold til § 15 i forslaget om omsætningsafgift, skal være to dommere, og ligesom antydede, at det var, fordi man ville give ben til tjenestemænd, så må jeg sige, at det ville have klædt det ærede medlem at undlade en sådan hentydning. Om det havde være bedre at sætte en højesteretssagfører ind i stedet for en dommer, er jo muligt, men det ærede medlems antydning af, at nævnets sammensætning skulle være bestemt af hensynet til tjenestemandstanden, burde vi have været fri for fra denne talerstol.

Det ærede medlem hr. Rager gjorde nogle meget stærke bemærkninger om den form for afgift, at man beregner 15 pct. af prisen inklusive afgiften. Det er jo en form, man har brugt i adskillige år vedrørende forskellige afgifter. Man kunne i og for sig have ventet, at det ærede medlem ville have gjort en bemærkning om chokoladen, hvorom der gælder det samme. Men de regnestykker, som det ærede medlem optrådte med: 17,64 pct. og 16,66 pct. o. s. v., synes jeg ikke man skal tage altfor højtideligt. Jeg har ikke indtrykket af, at den afgiftsberegningsform, som her er valgt, har voldt større besværligheder. Det er i virkeligheden en simpel